

Les Quatre Torres

Alella

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Pg. Antoni Borrell, 1 - Carrer de les Quatre Torres, s/n

Coordenades:

Latitud: 41.49491
Longitud: 2.29286
UTM Est (X): 440975
UTM Nord (Y): 4593940

Classificació

Número de fitxa 08003 - 57
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Neoclàssic
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL (Catàleg Patrimoni d'Alella - 2010)
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 0007040-00DF49C-0001SX
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 19/04/2011 - 02:00

Descripció

Conjunt format per tres sectors clarament diferenciats: l'àmbit de l'edificació principal - situada al sud de la finca -, un jardí a la part posterior, i finalment una extensa pineda al límit nord de la propietat; ubicats sobre una plataforma elevada respecte el teixit urbà contigu. L'edificació

principal és una construcció de caire neoclàssic, de planta rectangular i amb una alçada de planta baixa, pis i golfes, si bé la façana posterior té una planta menys degut al desnivell del terreny. El tret més característic -i que dóna nom a l'edifici- són les seves quatre torres ubicades a les cantonades del cos central, volums de planta rectangular i coberta a quatre aigües decorada amb rajola vidrada. Les seves façanes són simètriques i de composició unitària ordenades segons eixos verticals - cinc a les façanes principal i posterior, i tres a les laterals. Les obertures que les conformen són, a la planta pis, balconeres - protegides totes elles amb un guardapols- que permeten la sortida a peu pla i que es transformen en balcons a la façana principal, orientada a migdia. Mentrestant, a les golfes trobem finestres rectangulars de petites dimensions, i al capdamunt de les torres agrupacions de finestres allargades d'arc de mig punt. És probable que trobem elements aprofitats de construccions anteriors, com podem comprovar a la llinda de la portalada adovellada del garatge amb la inscripció de la data 1629. La planta s'organitza a través d'un nucli central il·luminat zenitalment. Davant la façana principal trobem un pati, suportat per un important mur de contenció de pedra vista que rep tangencialment la rampa d'accés i que es caracteritza per la presència de diversos exemplars de plàtans de notables dimensions i xipresos. Al darrera de l'edificació, s'estén un jardí en el qual hem de destacar l'existència d'un estany central -amb un templet al qual s'hi accedeix a través d'un pont i una gruta de caire romàntic- i la vegetació que l'envolta. A un nivell superior trobem una pineda de gran extensió que representa un espai verd molt important respecte el conjunt del casc urbà. L'ordenació de la finca s'atribueix a Josep Fontserè Mestres, creador del jardí del Parc de la Ciutadella.

Observacions:

Francesc Coromines i Desplà; un dels més importants dels Senyors de la Casa d'Alella. Va presidir la col·locació de la primera pedra de l'ampliació de l'Església (1459). Tingué una intensa actuació política en el Principat. Fou conseller de la ciutat de Barcelona.

Història

Els anomenats senyors de la Casa d'Alella eren una família que gaudien de l'usdefruit del terçó (tercera part dels delmes) de la parròquia i tenia alhora en alou diverses propietats i masos i exerciren una mena de senyoria sobre la parròquia. La casa d'Alella, dita també Casa del Terçó -pels censos que rebia- és coneguda des del segle XVII com Les Quatre Torres, a causa de les quatre torres que coronaven l'edifici.

Sembla que els primers senyors que gaudiren d'aquests drets foren els Banyeres, documentats des del segle XIII (1235). Des de la segona meitat del segle XIV, i durant quasi dos segles, el terçó de la parròquia amb els seus drets i atribucions foren en mans de la família Desplà.

Els membres més destacat d'aquest llinatge, que detingueren càrrecs importants en el municipi de Barcelona i en la Generalitat, van ser: Lluís Desplà (1444-1523) ardiaca major de la Seu de Barcelona; Francesc Coromines i Guerau Desplà, Mestre Racional i conseller de Ferran

el Catòlic. A mitjan segle XVII la casa fou propietat del virrei de Catalunya, Guillem Ramon de Montcada.

Els marquesos d'Aitona, van vendre la finca el 1670 a en Joan B. De Mata. La casa fou conservada per la seva família fins a finals del segle XIX, quan fou adquirida per la família

Buenaventura Fabra Gil. El propietari actual és la setena generació d'aquesta família.

Bibliografia

AJUNTAMENT D'ALELLA (2010). Catàleg patrimoni històric, artístic, cultural i mediambiental; dins el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal d'Alella.

RAMOS, Joan Josep (1991). Alella, recull d'imatges. Cent anys d'història. Associació Cultural Revista

Alella.

ROIG i GRAU, Jesús (2008). "Les fortificacions medievals del Maresme". La impremta d'Argentona. Argentona.

